

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimski nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vrčajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 23. novembra.

Kakor naši slovenski bratje na Koroškem, ravno tako bjejo gališki Rusi ali Rusini, kakor je nekateri imenujejo, da je razločujejo od Rusov v mogočni ruski državi, boj za svoj narodni obstanek. Razloček je le ta, da se koroški Slovenci branijo proti Nemcem, gališki Rusi se pa morajo proti slovanskim bratom Poljakom, ki jim nečejo priznati jednakopravnosti, katera jim gre po ustavi. Kakor so nedavno še v naši sosednji koroški deželi naši nasprotniki tajili, da bi v tej deželi zares bivali Slovenci, ter še sedaj zatrjujejo, da je Slovence iznašla še le sedanja vlada in slovensko gibanje vzbudili agitatorji s Kranjskega, ravno tako so Poljaki še nedavno trdili, da v Galiciji Rusinov niti ni, temveč jih je le iznašla Dunajska vlada oziroma grof Stadion. Pa še v marsičem drugem je naš boj za obstanek podoben narodni borbi galiških Rusov. Naši nasprotniki imajo navado, da nas črnijo kot panslaviste in državi nevarne elemente, še huje se v tem oziru godi gališkim Rusom. Vsako njih gibanje se le prerado razkrči za državi nevarno potetje in delo ruskih agitatorjev. Nič ne pomaga, da so se že večkrat gališki Rusi pokazali dobre Avstrije, ter so za državo krvaveli na raznih bojiščih.

Poslednji čas tudi večkrat slišimo iz ust poljskih zastopnikov, da bi se radi sporazumeli z Rusini. Toda taka zagotovila so le slepilo, kajti v resnici Poljaki ničesar nečejo odjenjati. Za poslednjega deželnozborskega zastopanja smo zopet videli, kako malo naklonjenosti vlada mej gališkimi Poljaki, da bi Rusinom dovolili, kar jim gre. Za vse njih pritožbe v šolskem oziru se niti zmenili neso. Poljska večina o vseh predlogih rusinskih poslancev prehaja na dnevni red ali pa jih tako dolgo zavlačuje, da se konča zasedanje. Nič boljše sreče pa nemajo njih zastopniki v državnem zboru, kajti še letos je o nekej njih peticiji večina kar prešla na dnevni red, češ, ta stvar je že rešena z neko rezolucijo, ki jo je že sklenila lani. Gotovo je drželnozborska večina tako postopala na želje poljskih zastopnikov, ki so jako važen faktor v državnem zboru.

Pa tudi Dunajska vlada jim ni naklonjena. Vlada potrebuje za svoje predloge vedno poljskih

glasov, zato se pa tudi na Poljake vedno ozira. Čudno bi bilo, če bi se ne, saj cela dva Poljaka sedita na ministerskih stolih.

Gališki Rusi imajo v državnem zboru le neznatno število poslancev, ravno tako tudi v deželnem zboru, zato jih pa ne poštevajo. V Galiciji je namreč več Rusov nego Poljakov, toda volilni red je tak, da Poljaki morajo vselej dobiti večino. Kako neugodni so sedanji volilni redi za deželne zbrane, opirajoči se na zastopstvo interesov, imeli smo že večkrat priliko videti. Na Kranjskem je jedva 5% Nemcov, a vendar so bili dobili večino v deželnem zboru. Vsakdo se je moral temu čuditi, a vendar ni tako čudno. 10 glasov imajo nemčurji zagotovljenih v veleposestvu in če dobe še mesta in trge, ki so do najnovješega časa bili precej ponemčeni, ter se jim posreči še v trgovskej zbornici dobiti večino, pa imajo par glasov večine v deželnem zboru.

Temu nenaravnemu stanju je to krivo, da imajo mesta in veleposestvo razneroma preveč zastopnikov. Tako je tudi v Istri, kjer imajo Slovani večino v deželi, kakor so posebno poslednji čas pokazale razne občinske volitve, toda v deželnem zboru pa Slovani le ne morejo dobiti večine, ker imajo veleposestniki in poitaliančena mesta preveč poslancev. Ravno tako je na Moravskem. Tri četrtiny prebivalstva so slovanske, a ker je veleposestvo največ nemško in je po mestih nemški živelj močen, pa imajo Nemci večino v deželnem zboru.

V Galiciji so vsi bogatejši posestniki Poljaki, po mestih je poljski živelj močan, torej je čisto naravno, da po sedanjem volilnem redu imajo v deželnem zboru Poljaki veliko večino. Rusi so le bedni kmetje, zavisni od židovstva. Židje pa povsod podpirajo gospodrujočo narodnost, torej v Galiciji Poljake, od tod torej prihaja, da ima pol tretji milijon Rusinov v državnem zboru tako neznatno število zastopnikov.

Nič boljše ni bilo prej. Res, da se nemški listi vedno potegujejo za Rusine in vedno vedo mnogo povedati, kake krivice se jim gode. Ko so pa liberalni Nemci sami vladali, se pa njih vlada tudi ni brigala zanje, če tudi so jo vedno verno podpirali. Tako je usoda tega naroda vedno britka, naj že ima vladno krmilo v rokah kdor koli.

Pa še nekaj drugačega slabiti narod. Mej njim ni jedinstvi. Razcepjen je v dve stranki, ki bijeta boj druga proti drugi. Ta boj je v prvi vrsti le slovstveni, a močno upliva na politiko. To je boj za pravopis, boj za slovstveni jezik. Ta boj se bije z jednako srditostjo, kakor se je nekdaj pri nas abe cedua vojska, ali pa borba Vuka Karadžiča s srbskimi starokopitneži.

Rusinski ali maloruski jezik je tako podoben ruskemu, razlikuje se največ le v izgovarjanji. Jezikoslovci sami še neso jedini, ali naj se zmatra za posebni slovanski jezik ali pa le za podnarečje ruščine. Ta jezik ali narečje se pa ne govori le v Galiciji, ampak tudi v Ukrajini. Imel bi najbrž že znatno literaturo, da ni ruska vlada prepovedala izdajati knjig v tem jeziku in s tem preprečila, da ni nastal razpor v ruskem slovstvu, ki bi bil gotovo v škodo narodnemu napredku.

Priznati se pa mora, da ima malorusčina ali rusinščina mnogo prednosti. Bolj je podobna drugim slovanskim jezikom in se ni navzela toliko tujih elementov nego ruščina, ki ima preveliko tujik.

Če vse to premislimo, se tudi ni čuditi, da mnogi žele, da se osnuje posebna literatura in so se poprijeli fonetičnega pravopisa, kakor ga ima srbsčina. Bolj skušeni može pa spoznavajo, da ta pot ni prava ter priporočajo, da se poprimejo ruščine. Narodi z malimi literaturami le težko branijo obstanek svoj.

Tako sta nastali dve stranki, jedna hoče domače narečje povzdigniti v literarni jezik, druga hoče uvesti velikoruščino. Ta razpor pa mnogo škoduje, ker so se ga Poljaki poslužili v korist svojo ter si ga še nete.

Za Rusine je pa položaj tem težavnejši, ker ima Galicija veliko avtonomijo, torej jih Poljaki lahko pritiskajo. Kako pa Poljaki razumejo pravico, vidi se iz izjave nekega poljskega lista, da Poljaki, ker se v Poznanji in Rusiji njih jezik zatira, ne morejo dopustiti, da bi se v Galiciji kje kaj nazaj potisnil. V tej deželi mora gospodovati poljsčina.

Vedno bolj se pa širi preverjenje, da se v Avstriji drugače ne da doseči sporazumljene mej narodnosti, da se izvede jednakopravnost zagotovljena v ustavi. To prepričanje mora vedno bolj

LISTEK.

Zarota v verzih.

Zgodovinska povest.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; Poslovenil Rozinský.

(Dalje.)

Vsa pisma, knjige in pošiljke, skratka vse, kar je prišlo v roke velikemu knezu, vse je bilo natanko pregledano, vse je moralno iti skozi roke grofa Panina. Carici pa so morali poročati po večkrat na dan, kaj ravno dela Pavel. K družbinskim zabavam, ki so bile na dvoru vsakega večera, smel je princ Pavel samó dvakrat na teden, toda tudi pri takih priložnostih gnetla se je okoli njega cela truma raznih dvornikov, katerim naloga je bila, da so pazili na vsak korak velikega kneza. Da se pri takih okolnostih ni mogla uzbujati sinovska ljubezen v srci mladega carjeviča, jasno je to zadost; v prsih njegovih ugasnila je polagoma celó poslednja iskrica ljubezni do matere svoje. Mati in sin bila sta si skoro popolna tuja. Ona je zrla v

njem jedino le carjeviča, ki hrepelj opomoči si in okrepliti se z njeno krono; on v njej jedino le svejega jēčarja.

Kdo naj bi dvomil, da se ni uzbujala časih v mladem srci prinčevem želja po samostalnosti, po svobodi? In kdo bolj pogosto misli na svobodo, kakor jetnik? A kdo bi zamogel take misli v greh pokladati velikemu knezu?

Vse te okolnosti poznal je Grigorij Orlov vrlo dobro in sklenil je, da si je hoče okoristiti v svoj prospeh za uresničenje svoje osvete.

Zasnoval si je drzen načrt, katerega je hotel tajno zaupati carjeviču; če ga pa Pavel vsprejme — cesar se je nadejal — započeti koj raznovrstne priprave, da ta drzni načrt tudi proizvede.

No spoznal je tudi, da mora vse svoje nakane uresničevati z največjo previdnostjo, da bi česa ne izvohal nezaupni Potemkin.

In taka previdnost bila je silno potrebna. Gotovo pa tudi Potemkin ni niti za trenotje pustil Orlova izpred svojih pozornih očij, kajti vedel je, da le težko trpi izgubo carske naklonjenosti in da gotovo uporabi prvo pripravno priložnost, da se maščuje.

Potemkin pa v svoji pozornosti ni ostajal na pol pota, s svojo posebno trumo opazovalcev obkrožil je tudi carjeviča Pavla, o česar delovanji dobival je še natančnejša poročila, kakor pa carica sama.

O le tej pozornosti Potemkinovi dobro je poizvedel grof Orlov, a izplačal jo je s tem, da je zopet od svoje strani, kjer je bilo le mogoče, marljivo opazoval vsak korak srečnejšega tekmeца in to nikakor ne brezuspešno, kajti precej hitro je poizvedel, da ima Potemkin kaj pogosto zaupljive razgovore in zveze s caričino predčitateljico, mlado in lepo Poljakinjo Hedviko Bránicko. Le-tá vest zdela se je Orlovu toliko važnejša, ker je tudi on sam zapazil v dvornih družbah ne jedenkrat, da caričin ljubljeneč na kaj očiten način odlikuje gori imenovano plemkinjo poljsko.

Orlov je modroval: Ako bi se mi posrečilo, da ucepim carici v glavo, da Potemkin ljubi Hedviko Bránicko, osvetila bi se žaljena Katarina v svojej strastvenej ljubosumnosti gotovo brez odlaganja; pregnanstvo bila bi najmanjša kazen za nezvestega ljubimca. Na tak način bil bi Potemkin odstranjen, — čeprav morda le na nek določen

prodreti in tedaj je upati, da tudi za gališke Ruse nastopijo boljši časi. Dolžnost vlade je gledati, da se nobenemu narodu ne godi krivica.

Tej dolžnosti se pa tudi glede galiških Rusov odtegniti ne bode mogla, temmanj ker zahteva interes države, posebno pa ozir na vnanjo politiko, da se tudi gališki Rusi zadovolje! Seveda je treba, da tudi sami vse potrebovo storé in zlasti popuste vse prepire mej sabo, kajti le tedaj, če bodo jedini, jemali se bodo kot važen faktor v poštev.

Agrarna reforma.

II.

Oglejmo si nekoliko vladno osnovo one postave, ki se je baš predložila v državnem zboru, da jo prouči in odobri na blagor našemu vedno bolj pradajočemu kmetijstvu.

Trditi nečemo in ne moremo, da se naudujejo državnozborski poslanci za ta velevažen državni predlog, akoravno, vedno naglašajo sami, da se mora nekaj storiti za obupno kmetstvo. In vendar tajiti ne morejo, da je skrajni čas, da se zajezi beda našemu kmetstvu, katero prouzročujejo baš neprimerne agrarne razmere. Tudi našim slovenskim poslancem ne ogreva posebno prisij nameravana postava; kajti javno so izrekli svojo sodbo v zbornici, da si ne obetajo bogatega njenega sadu. In vendar glasovali bodo naši zastopniki za to postavo in sicer zaradi tega, ker jo predlagata vlada in ker je želi konzervativna državnozborska stranka.

Mi nečemo kritikovati že danes te izjave svojih poslancev, akoravno so naglašali doslej vsi slovenski rodoljubi, da prouzročuje v obili meri razkosavanje posestva narodovo bedo, ker ustvarja kmetski proletariat.

Tudi mi ne verujemo v čudodelno moč predložene postave; kajti dozdeva se nam pre malo radikalna, da bi mogla odstraniti nezgodo, ki uničuje na podlagi osobne svobode naše kmetstvo.

Novo postava določuje namreč nerazkosavanje posestva in bolj primerno deljenje dedšine po smrti, ale v slučaji brez postavno veljavne poslednje volje prejšnjega posestnika, in pa ako sploh ni ukrenil ničesar o svojem posestvu, dokler je živel. V poslednjem slučaju določuje postaven predlog posestvo prvorjenemu sinu ali prvorjeni hčeri, kateri mora izplačati ostalim bratom in sestram postavni del na podlagi cenjenega posestva in sicer le v razmerji, da dobi on tretjino kot melioracijo za bodoče gospodarstvo. Ako se na primer ceni kmetsko posestvo se štirimi dediči na dvanašt tisuč goldinarjev, dobi prvorjeni domovje, ostali trije pa le po dva tisuč goldinarjev dedšine. Dalje določuje nameravana postava, da se izplačajo postavni deleži dedšine stoprav v treh letih, a ne takoj po delitvi premoženja. Poslednji odstavek je vsekakso pomenljiv in zdatna ovira razkosavanja kmetskih posestev; kajti doslej primoran je bil mladi gospodar brez postavno določenega obroka izplačati dediče, — kar ga je tiralo pogosto na boben, ki je podeil ostalim dedičem postaven delež, prvorjenemu, stebri bodočega domova — pa beraško palico.

Omenili smo tu le površno predlog nove postave, ki se nam dozdeva vsekakso pomenljiva in važna, da se smejo zanimati brez škode zanjo dotični odločilni naši krogi.

čas — a Orlov bi zamogel toliko ložje proizvesti nakane svoje.

Zategadel zapovedal je grof na novo svojemu tajniku in zaupniku Petru Petroviču Havárovu, da bi s pripomočjo raznih ogleduhov kar največ mogoče skrbno opazoval Potemkina in služabništvo njegovo, kakor tudi posle Hedvike Branické. Sam pa je iskal priložnosti, da bi se mogel neopažen porazgovoriti z velikim knezom Pavlom. To pa ni bilo takó lahko; niti pri dvorskih zabavah ni mogel začeti s princem takega razgovora, kajti hipoma mu je bil za petami kak dvornik, ki je bil vsled višjega povelja nekaka živa senca carjevičeva in ta mu je razpršaval vse sladke nade.

To se je ponavljalo kaj pogosto.

Naposled pa se je Orlovu, ko je namreč carica dala pri večernej zabavi čitati svoj prevod Marmontelovega „Belizarja“, vendar le posrečilo, da je ogovoril na tistem princa Pavla, ki se je v globoke sanje utopljen opiral na okna pozlačen rob.

„Vaša carska visokost blagovoli biti bolehna?“ zašepeče velikemu knezu.

„Sem, mili grof“, odvrne mu Pavel.

Obžalujemo le, da je bodoča postava premehka in pre malo radikalna, akoravno kriče nekateri židovski politiki, da diši po reakciji, da ovira osobno svobodo itd. Mi razumimo ta židovski krik, in se radujemo, da bodo v bodoče vsaj nekoliko zaščiteno naše posestvo židovske roke, ki mesari sedaj neusmiljeno ž njim ter uničuje se svojim kapitalom narodni živelj in narodno gospodarstvo domačega ognjišča.

Žalibote, da je naše posestvo še vedno brez zaščitja proti tujemu mamonu, ki se usiljuje vedno bolj in bolj v naša mesta, trge in vasi. Nova postava ne zabranjuje namreč z nobeno črko posameznemu posestniku razkosavati in prodajati na drobno svojega posestva. In baš tu je naša Ahilejeva peta, ki potrebuje postavnega zdravila, ki se nam dozdeva bolj imenitno od nove postave o postavnem deljenji kmetske dedščine.

Denašnja kmetska beda ugonoblja kmetske domove že v prvi roki, pri jednem gospodarji, da niti dedščina potomcem mogoča ni. Varuje naj država pošteno eksistenco našemu kmetstvu, sicer je v istini nova postava brez pomena, kjer ničesar ni, ali kmalu ne bode, — je postava o zaščiti dedščine — ironija.

Liberius.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 23. novembra.

Predvčeraj nadaljevala se je v državnem zboru debata o dednem zakonu kmetskih posestev. Ves razgovor sukal se je okrog § 7. omenjenega zakona, o tem, kako naj se določi vrednost posestva. Desnica je priporočala, da ceni sodišče posestva, ako bi se dediči sami o njega vrednosti sporazumeti ne mogli. Levica pa predlaga, da se za podlago pri cenitvi vzame čisti dohodek. Mej obema predlogama pa pravo za pravo ni nobene prave razlike, kar je dobro pojasnil poljedelski minister. Mnogo časa se je potratilo s prepiranjem o tej zadevi, prav po nepotrebni. Nekateri poslanci skrajne levice so se pa mej seboj obkladali s kaj surovimi izrazi, ki nam dobro osvetljujejo kulturo nemško.

Vnajanje države.

Kakor pišejo nemški listi, misli papež poslati velevlastim enciklico, v kateri bode priporočal občno razoroževanje. Taka enciklica bode pa javljene imela kaj uspeha, ker nobena država drugej ne zaupa. Taki nasveti neso novi in že slavni može so zagovarjali pomanjšanje evropskih vojsk, toda dosedaj brez uspeha. V francoskem listu „Figaro“ tudi nekdo priporoča, da naj bi Francija ob svetovni razstavi predlagala vlastim, da bi se zavezale vsaj 15 let mirovati. S tem bi se vlade izkopale vsaj nekoliko iz dolgov. Tak predlog bi pa tudi ne imel zaželenega uspeha. Nemčija in njene zaveznice bi se res oddahnile, ko bi imele zagotovilo, da bodo Francuzi mirovali; a francoska vlada ne more dati tacega zagotovila, ker so razmere v Franciji pre malo stalne. Saj se še ne ve, koliko časa bode še republika, kraljestvo ali cesarstvo bi se pa ne ozi ralo na zagotovilo republike.

Ožji odsek za revizijo srbske ustawe se je izrekel za občno volilno pravico. Kralj temu ni ugovarjal. Če bodo občna volilna pravica kaj po magala, da bi se zboljšali sedanji zamotani odnošaji, je tako dvomljivo. Mnogo ljudij bodo dobilo volilno pravico, ki nemajo nikacega pojma o politiki, ter bodo ob volitvah le poslužno orodje vladi. Narod srbski še ni dosti omikan za tako razširjenje poli

„Zaradi nedostatka svobode?“ šepetá nadalje grof.

Pavel se zamisli za trenotje, na kar dé s trpkim glasom: „Morebiti“.

„Visokost!“ nadaljeval je Orlov, „nimam časa za dolgo besedovanje; dovoljujem pa si brez okolišev vprašanje: „Bi si li vaša visokost želela popolne svobode?“

Pavlu zaiskrè očij. Orlov je zapazil to; plamenteče začne govoriti nadalje: „S pripomočjo mnogih priateljev svojih, kojim mrzi, kako nedostojno je priprt sin Petra III., prouzročim državni preobrat ter pozdravim vašo visokost kot carja cele Rusije, — ako mi namreč vaša visokost ne odreče svojega privoljenja“.

Te besede sicer neso malo prehvapile Pavla, no nikakor neprijetno. Popraša ga: „Ste li gotov, da se dá ta namera proizvesti?“

„Popolnoma gotov!“

„No pa privolujem“, dejal je Pavel skoro brez pomisleka. No doložil je še: „Česa si želite, grof, za takó uslugo?“

„Vaša visokost naj blagovoli potem, ko zasede prestol, obnoviti zaporosko Kazačino s Siči, katere

tičnih pravic. — Iz radikalnih in liberalnih volilnih okrajev prihajajo dan na dan pritožbe, kako da vladni organi pritisajo na voliice. V Šabaci in Leskovci bili so krvavi pretepi ob volitvi volilnih mož.

Vlada rumunska bode v kratkem odstopila, ali pa se v kratkem precej premenila, ker sedaj v zbornici nema večine. Kakor se kaže, imajo Rusiji prijazni konservativci največ privržencev v Rumuniji. Sedaj pa konservativce podpirajo tudi pristaši prejšnje vlade, ki bi radi vrgli sedanjo vlado in zopet spravili Bratiana na krmilo.

Novi kazenski zakon italijanski stopi še le dne 2. septembra prihodnjega leta v veljavo. Ta zakon je velike važnosti za državo, ker se je že njim nekako popolnilo združenje Italije. Dosedaj namreč Italija ni imela kazenskega zakona, veljavnega za vso državo. Veljali so trije kazenski zakoni: star sardinski za Gorenjo Italijo, Parmo, Modeno, nekdanje papeževe dežele, Sardinijo in Sicilijo, premenjen napoljski iz 1861. leta za Napolitansko, in toskanski iz 1853 za Toskano. — Bivši italijanski minister Baccarini je v Faennzi te dni imel govor, v katerem je grajal v marsičem politiko sedanje vlade, Poudarjal je, da bi se moral dolžina italijanskih železnic podvajati iz strategičnih ozirov. Osnovati bi trebalo veliko italijansko demokratično stranko. To tudi ne gre, da Crispi vodi notranje v njanje zadeve, jeden portfelj moral bi odstopiti komu drugemu.

Gilly je sedaj objavil knjižuro, v katerej napada razne francoske poslance. Poslane Gerville-Réache in Salis hočeta Gillijja in založnika omenjene knjige tožiti zaradi obrekovanja. Kaj bodo storili drugi napadeni poslanci, se ne ve. V parlamentarnih krogih se govori le o tej knjižuri. Gilly s svojimi napadi posebno ustreza Boulangerju, ki bodo sedaj toliko ložje nadaljeval svojo borbo proti zbornici. Gilly-jeva razkritja pa bodo pri narodu močno spodbopale zaupanje do parlamentarizma.

Predsednik angleške sodiže komisije, katera ima razsoditi o napadih časopisa „Times“ proti Parnellu, je poslanec Edvardu Harringtonu načolil 500 funтов globe, ker je v listu „Kerry Semtimal“ priobčil članek, v katerem pravi, da je to sodišče le kreatura vlade in časnika „Times“.

Domače stvari.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) bil je zopet dobro obiskan. Čital je gospod Ign. Žitnik spomine iz življenja g. pl. T., majorja v pokoji na Dolenjskem in kako je opisal Čeh g. Ekert svoje bivanje na Bledu. Znani izborni kvartet je razveseljeval društvo do pozne noči. Prihodnjemu zabavnemu večeru, ki bodo v četrtek dne 29. novembra, predsedoval bodo gospod Anton Svetek.

— (Gospod A. Funtek) zložil je pravljico „Godec“, ki pride takoj za Levstikovimi zbranimi spisi na svetlo. Gosp. pl. Kleinmayer in Bamberg plačala sta nekda za „Godca“ 300 gld. nagrade.

— (Gosp. Blaž Fišer,) slavni naš rojak in virtuož na kontrabasu, koncertovel bodo dne 7. decembra v Zagrebu. Pri koncertu bodo sodeloval orkester Sokolov in zbor pevskega društva „Kolo“.

— (Konfiskacija.) „Slovenca“ predvrajanju številko so zaplenili zaradi članka „Iz Hrvatske“.

— (Iz Celovca) se nam piše: „Celovčanka“ skuša cesarjevo slavost. Ciril-Metodove podružnice osmešiti. Predrزو dovolj jo imenuje „takozvan“ cesarsko slavost. Govora slavostnega niti ne omenja, kakor tudi molče prezira, da se je pela in

se je pred kratkim časom s caričinim privolenjem polastil general Tekoli, mene pa imenovati za glavarja Koševej ter podrediti mi Kazačino na Donu; jaz pa s pripomočjo teh dveh bojevitih močij pravorim od Turkov in Tatarjev pobrežji černomorsko in kaspiško ter ustanovim tam novo državo grško; mene pa naj vaša visokost blagovoli pripoznati za vladarja te države“.

„Obljubljam s častno besedo svojo“, zatrdil je Pavel.

„Mojemu bratu Alekseju Orlovu pa naj blagovoli vaša visokost zaupati najvišje vojskovodstvo in urad prvega ministra“, nadaljeval je Orlov.

Pavel zamisli se za trenotek, — morebiti zdel se mu je ta pogoj prevelik — no po nekolikih trenotkih vendar reče: „Dovoljujem tudi to!“

„Hvala, visokost! — Kaj začnem potrebne priprave za državni preobrat. S pripomočjo brata Alekseja pridobimo vojsko; ko bodo pa vse pripravljeno, že sporočim kakó vašej visokosti“.

Daljši pogovor pretrgal je s svojim prihodom grof Nikita Panin, kateremu so sledile še nekoje druge osobe. Govorila sta pa pri tem že o raznih vsakdanjih rečeh.

(Dalje prih.)

od vseh navzočih stope poslušala cesarska himna in se deklamovale pesni patriotskega zadržaja. Boste jo pa prav posebno dramatični prizor „Ali smem Slovenec biti?“. Predstavlajoče gospode hoče glumačem primerjati in jih s tem deloma osmešiti, deloma ovaditi. To se je težko posreči. To ni igra ali gluma, ampak prav resen prizor, ki nikomur ne more biti v nečast, tako malo, kakor resen govor. Sicer pa že vemo, kako „Celovčanka“ nas Slovence „ljubi“, in se njenim izbruhom več ne čudimo; ona neče vedeti, da je uradni list in da nosi c. kr. orla na čelu, pod katerim so vsi narodi Avstrije ravnopravni. „Celovčanka“, premnogokrat zbegana, dostikrat le prerada pozabi celo svoje dolžnosti. Namesto da bi pomirovalno uplivala na že takoj dovolj razburjene duhove v Koroški, začela je sama hujskati ter postala druga „Beljaška Urša“.

— (Pokojnega Jak. Volčiča ostanina) je večja, nego bi se bilo mislilo, iznaša namreč nad 5000 gld. Dedičem svojim imenoval je cerkev v Zarečji, katerej je volil tudi svoje knjige, da jih cerkveno upraviteljstvo razdeli in razposodi. Mej ostanina je tudi hranična knjižica za 3000 gld., katero vsoto je volil škofijskemu konviktu v Trstu.

— (Mestni zdravstveni svet) zboroval je dne 21. t. m., udeležilo se je seje jedajst članov. Načelnik dr. vitez Bleiweis Trstenški pozdravlja v imenu skupščine na novo ustovitvega mandatarja društva kranjskih zdravnikov, dr. Frana Zupanca. Mestni fizik, dr. Roblek, poroča o zdravstvenem položaju glavnega mesta v preteklih mesecih. Iz izvestja se razvidi, da je zdravstveno stanje precej povoljno. Dalje predлага, da bi se iz zdravstvenih ozirov zopet prepovedal prekup od strani branjevec ter posebno poudarja, da se vsled sedaj dovoljenega prekupa na trgu posebno pogreša svežega sadja, jaje itd., ne gledé na podraženje marsikaterega družega živeža. Predlog bil je po živahni debati odklonjen, ker iz zdravstvenih ozirov ni uzroka prepovedati prekup. Razgovora o kanalizaciji glavnega mesta udeležili so se posebno člani dr. Kapler, dr. Gregorič, inžener Duffé in dr. Zupanec, konečno bili so vsprejeti predlogi dr. Kaplerja in dr. Gregoriča, in sicer 1. da želi mestni zdravstveni svet odposlati jednega člana v odsek, kateri se bude zaradi študiranja kanalizacijskega vprašanja volil v mestnem zboru; 2. prosi mestni magistrat, naj pusti izdelati načrt o situaciji in globini sedanjih mestnih kanalov, ker bode še le potem mogoče izreči se, kateri sistem bi se dal izpeljati v Ljubljani. Bil je tudi vsprejet predlog dr. Gregoriča, da se opusti desinficiranje stranič in potresanje onesnaženih kotov s fenilokislom apnom, ker sta ta načina desinficiranja popolnoma brezuspešna. V tem zmislu naj poroča mestni magistrat c. kr. dež. vlad. Za desinficiranje perila, posteljnine itd. naj si pa mesto omisli stalen velik aparat, ker sedanji aparati nikakor ne zadostuje. Po predlogu člana viteza Zittererja se je dalje naročilo mestnemu fiziku, naj bo pozoren na napredaj prineseno kislo zelje in kislo repo, katero je zdravji škodljivo, ako ni pravilno okisano. Vsprejela sta se tudi načrta viteza Zittererja: 1. naj se priporoča ravnateljstvu tukajšnjih šol, kakor tudi mestnemu fiziku večkratno pregledovanju stanovanj, v katerih stanuje skupno po več dijakov, ker so taka stanovanja dostikrat uzrok kužnim boleznim; 2. naj se bolj temeljito vsaki dan prezračijo šolske sobe, mej tem ko se pometajo, ker v zrak se dvigajoči prah prouzročuje v mnogih slučajih bolezni soplinskih organov.

— (Južna železnica) v zvezi z vzhodnimi nemškimi železnicami znižala je vozino za sadje za postaje: Ljubljana, Logatec, Postojna, Št. Peter, Kilevče, Ilirska Bistrica in Litijo. Da se je to znižanje doseglo, prizadeval si je največ tukajšnji vetrzec g. V. Rohrmann, kateremu gre v tej zadevi vsa zasluga.

— (Kmetijsko predavanje) o trtni uši imel bode tajnik c. kr. kmetijske družbe gospod Gustav Pirc v nedeljo 25. t. m. dopoludne ob 9. uri v Podragi in popoludne po cerkvenem opravilu na Gočah nad Vipavo.

— (V Celovci) umrli sta minuli teden samo dve osobi, kar kaže, da so zdravstvene razmere v koroški stolnici prav ugodne.

— (Sejem na Vačah), ki bi imel biti dne 80. t. m., je zaradi osebnic prepovedan.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Kapli na Koroškem. Prošnje do 8. decembra.

Pri deželnem sodišči v Gradcu razpisano je mesto kancista. Prošnje do 2. januarja 1889.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 22. novembra. Pri otvoritvi državnega zabora sta bila tudi cesarica in nadvojvoda Fran Ferdinand. Otvorenje vršilo se je z velikim sijajem. Pri čitanju prestolnega govora čulo se je zlasti pri stavkih o mirnem položaju, o gospodarskem napredku in o socialnem postavodavstvu pritrjevanje. Napisled zaklical je bavarski poslanec Levchenfeld trikrat „hoch“ cesarju. — Poslanci bili so pri otvorenji presenečeni po novem prizoru. Kompanija grajske straže prikorakala je krepkih stopinj v dvorano, na čelu jej deset častnikov. Postavila se je na povelje: „Halt! Front! Richt' euch!“ ob steni. — Ko je cesar, vzel rokopis prestolnega govora v roko in je nastala tišina, začul se je krepek glas „Gewehr auf!“ Ko je cesar končal, velel je častnik „Gewehr ab!“ in ropotaje udarilo je sto pušk na parket. Cesar nekoliko bled, čital je prestolni govor glasno, posebno na konci z močnim poudarkom. Poslancem bilo je prijetno, da se ni napovedal še večji vojaški kredit in da se afriškim nemirim ne pripisuje posebna važnost. Konec je mirnej, nego se je pričakovalo. — Po proračunu za mornarico treba bode še 4 velikih oklopnic, in 22 večjih in manjših vojnih ladij. Spomenica pravi, da so sedanje ladije še za rabo, da pa ne ugajajo sedanje dobi, da jih torej treba nadomestiti z boljšimi.

Bukurešt 22. novembra. Lascar Catargi izvoljen predsednikom zbornice.

Pariz 22. novembra. Mej včerajšnjo predstavo v „Theater Lyrique“ pal je veliki lestenec v parket in razbil glavo poslušalcu, mlademu inženérju Obrechu, ki je v bolnici v kratkem umrl.

Amsterdam 22. novembra. Včeraj bili tukaj hudi socijalistični izgredi. Kacih petsto socijalistov napotilo se je proti mestni hiši. Policija poskusila razgnati tolpo. Nastal je boj. Več policistov ranjenih, jeden teško.

Pariz 23. novembra. Večina konservativnih in boulangističnih listov dolži vlado, da pripravlja državni prevrat. Pojavi, ki se imajo dne 2. decembra vršiti na Baudinovem grobu, bili bi nekda povod za ta namen. Izzval bi se konflikt, izmisnila zarota proti varnosti, potem pa bi voditelje konservativne in Boulangrove stranke pozaprali, senat bi jih pa obsodil.

Razne vesti.

* (Plesalka — dobrotnica) V novejšem času pričele so brzonoge hčerke Terpsihorine poščati češčenje svoje boginje ter se pečati z bolj resnimi mislimi. Tako ostavila je zadnjič neka laška plesalka glediščne deske in stopila v samostan. A še lepše in bolje ravnala je v Parizu gospica Lilija Durand, katera je svoje dni v Londonu, Peterburgu in v Rimu z umetljnostjo svojih nožic očarovala moški svet in si s plesom vrhu cvetlic, biserov in zlatenine pridobila lepo premoženje 600.000 frankov. Nekaj dñj pred svojo smrto volila je ves svoj imetak ustavovi za ubožne plesalke. Koncem oporeke pripisala je blaga dobrotnica še lastnoročno to-le opazko; „Noveci, kateri pričajo o moji sramoti, naj varujejo mlade devojke sramote in pogube!“

* (Samomor 17 letne deklice) V Budimpešti zagrebli so 21. t. m. krasotico H. Z., hčerko prav poštenih meščanskih roditeljev, katera se je otrovala zaradi brezuspešne ljubezni. Zaljubila se je, kakor je videti, prav do ušes, v bivšega profesorja na Dunajskem konservatoriju in sedanjega glasbenega učitelja na akademiji ogerske stolnice. Vprvič videla je nesrečnica umeteljnika, kateri je pa že prekoračil Rubikon cvetočih mladih let, lani, ko je sodeloval v koncertu. Amor ji od tedaj ni dal več miru in sklenila je še lansko leto umreti. Tajno ljubljeni mož, ki je pa srečno oženjen, ni vedel nicensar o ljubezni devojkini, še slutil ni, da je na svetu krasotica H. Z. Na postelji poleg samomorilke našli so bel list, na koji je napisala: „Jaz bi ne bila nikdar srečna, morebiti bo dem v gomili!“

* (Štrajk) V Komu na Laškem ustavilo je 19. t. m. več nego 6000 tkalcev svoje delo v tovarnah za tkanje svile. Oblastva posredujejo mej delavci in tovarnarji. Mir se ni kalil.

* (Telefon v sodniški službi) V Torontu v Kanadi poklicali so te dni meščana zaradi nekega prestopka pred sodiščem. Ker pa zatoženec

zbog bolehnosti ne more priti k sodniški obravnavi, prizna po telefonu svojo krivdo. Sodnik mu potem po ravno istem potu naznani odsodbo, da ima plačati jeden dolar globe in povrniti sodniške stroške.

VABILO
„JOUR-FIXU“
kateri bode
v soboto dné 24. novembra 1888
v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice.
Začetek ob 8. uri.

- V s p o r e d :
1. Pozdrav.
  2. „Sokol v Gorici“. — Predstavlja Janez Udriha in Bombissimi Garibaldi.
  3. Venec narodnih pesnij. — Pojeti gospodčini.
  4. Prvikrat na Dunaji. Spomin na lačne dni. Bere gospod Slavko.

Mej vsemi točkami pojó iz posebne prijaznosti gospodje čitalniški pevci.

Nadejati se je prav zabavnega večera, na kar še jedenkrat opozarjava vse gospode brate. Gostje dobro došli!

Anton Zagorjan.

Dragotin Hribar.

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganji, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Mollovo „Francosko žganje“. Steklonica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem po-vzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Mollov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

12 (31 - 15)

Lotterijne srečke 21. novembra.

V Pragi: 13, 23, 75, 36, 9.

T u j e i

22. novembra:

Pri Stonu: Hopp, Potenhofen z Dunaja. — Petrič iz Poljan. — Košar iz Dobrave. — Lackenbacher iz Trsta. — Ledebert z Dunaja.

Pri Maliči: Thoman iz Kočevja. — Tramte iz Krškega.

Pri južnem kolodvoru: Cinroz iz Grada. — Jauk iz Maribora. — Jeločnik iz Litije. — Stampel iz Sodovja na Koroškem.

Umrli so v Ljubljani:

20. novembra: Janez Samide, tesar, 56 let, Kravja dolina št. 11, za plučnim edemom.

21. novembra: Martin Kramar, delavec, 28 let, za vodenico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Močina v mm.
22 nov	7. zjutraj	738 8 mm.	— 0°6°C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	740 2 mm.	7°4°C	sl. sev.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	743 5 mm.	1°4°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 2°7, za 0°3 pod normalom.

Dunajska borza

dné 23 novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	gld. 81-85	gld. 81-85
Srebrna renta	82-50	82-55
Zlata renta	110—	109-75
5% marčna renta	97-35	97-35
Akcije narodne banke	877—	877—
Kreditne akcije	306-40	306-20
London	121-85	121-95
Srebro	—	—
Napol.	9-64	9-64
C. kr. cekini	5-77	5-77
Nemške marke	59-77½	59-77½
4% državne srečke iz 1. 1851	250 gld.	133 gld.
Državne srečke iz 1. 1864	100 "	174 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	101 "	— "
Ogerska papirna renta 5%	92 "	05 "
5% štajerske zemljische, odvez. oblig.	104	75 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 " 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi .	123 "	40 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	— " 75 "
Kreditne srečke	100 gld.	182 " 75 "
Radlovske srečke	10 "	19 " 80 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	113 " 75 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a.v.	—	— "

Prošnja!

Gospoda, ki bi bila voljna, 14 letno dekle za postrežnico brezplačno v sprejeti s tem pogojem, da bi smelo tamošnjo obrtniško šolo v ženskih strokah obiskovati, naj blagovoljno piše na **Kunigundo Skerbs v Smolniku**, pošta **Ruše** (Maria-Rast). (801-2)

Hiša

Z vrtoni in njivo v Radovljici št. 49, pod mestom, s ključarsko delavnico, pripravna tudi za vsako drugo podjetje, je na prodaj. — Kupec naj se sam oglasi.

Št. 7886.

V "NARODNI TISKARNI" v LJUBLJANI je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 stranij. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčica pri vratnih, želodnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripcnosti, kašljjanji, posebno za otroke, poleg tega pa tudi

(736-4)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organičnih in želodec otežajočih primesi.

V Ljubljani ga prodaja M. E. Supan; v Kranji: F. Dolenc; v Celji: J. Matič.

Razpis

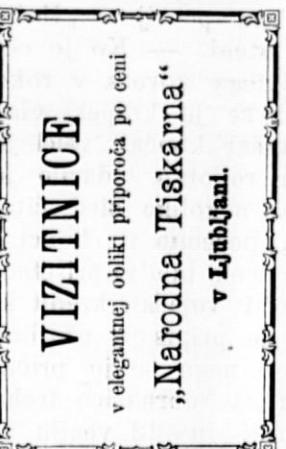
službe deželnega svetovalca pri deželnem odboru kranjskem.

(800-2)

S sklepom slavnega deželnega zbora kranjskega ustanovljena služba deželnega svetovalca z letno plačo 1600 gld., z aktivitetno doklado 240 gld., s pravico do 4 petletnic po 100 gld. in do pokojnine po dotednih za deželne uradnike obstoječih določbah, oddala se bude z dnem 1. januvarja 1889.

Prošnjiki za to službo naj svoje prošnje z vsemi dokazili, ki jih zahteva službena pragmatika za deželne uradnike in v katerih je zlasti dokazati, da so z dobrim uspehom dovršili praktični izpit za politično službovanje ali pa za sodnijo, kakor tudi da so popolnoma zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, — predpisanim potom uložen najkasneje do 21. decembra 1888 pri podpisanim uradu.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, dné 20. novembra 1888.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v "Narodni Tiskarni" in v bukvarni J. Giontini-jevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popolen kalendarij, koledar, kateremu so pridejana tudi slovenska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Splošne določbe e. kr. pošte. Brzjavni cenik. Lestvica za pristojbine kolegov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Středesetletnica vladanja cesarja Franca Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

Najcenejši izvor za kupovanje za zimsko sezijo in Božič!

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,
razpošiljata po poštnem povzetju:

10 metrov zimskega lodna za ženske obleke, dvojne širokosti	gld. 5.50
10 metrov Vallerie-flanele za ženske obleke, najnovejši uzorec	gld. 4.—
10 metrov kalmuka, težke baže, najnovejši uzorec	gld. 2.70
10 metrov barhanta za obleke, težke baže, najnovejši uzorec	gld. 3.—
10 metrov blaga za ponocne suknje, križastega, najnovejši uzorec	gld. 2.50
29 vatlov Prestejevskega barhanta, moder in rujav gl. 5, bel in rudeč	gld. 6.—
3-10 metra blaga za moško obleko za zimo, Ia. gld. 5.50, IIa. gld. 3.75	
2-10 metra blaga za zimske suknje, modnega, Ia. gld. 10.—, IIa. gld. 6.—	
2-10 metra blaga za ogrtaje, modnega	gld. 6.—
6 kap iz pliša za gospode in dečke	gld. 1.50
1 zimska posteljna odeja iz Rouge, kompletna	gld. 3.—
1 žabruka, 190 cm. dolga, 130 cm. široka, Ia. žolta gld. 2.50, IIa. siva gld. 1.50	
1 Angora-ogrinalo, za zimo 10/4, Ia. gld. 6.—, IIa. gld. 2.80	
1 ženski jopič iz ovčje volne, (Jersey), vseh modnega barve Ia. gl. 3, IIa. gld. 1.50	
3 krilli iz klobučine, bogato tamburirani, rudeči, sivi in rujavi	gld. 3.—
6 parov zimskih nogovic, pletenih, v vseh barvah, progastih	gld. 1.50
1 platnena rjuha, 2 metra dolga, brez šiva	gld. 1.50
10 metrov posobne preproge, težke baže	gld. 3.50
1 moška srajca, beli in barvasta, Ia. gld. 1.80, IIa. gld. 1.20	
3 delavske srajce iz teškega oksforda	gld. 2.—
3 pare gač iz barhanta, platna Ia. gld. 2.50, IIa. gld. 1.80	
6 parov zimskih kratkih nogovic, pletenih, v vseh barvah	gld. 1.10
6 ženskih srajcev iz močnega platna ali šifona, Ia. gld. 5.—, IIa. gld. 3.25	
3 nočni korseti iz šifona, vezani Ia. gld. 4.—, IIa. gld. 1.80	
1 zastor iz jute, turški naris, Ia. gld. 3.50, IIa. gld. 2.30	
1 garnitura pregrinjal, 1 prt in 2 post. pregr., iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50	
29 vatlov domačega platna, težke baže, 1/4 gld. 5.50, 1/4 gld. 4.20	
29 vatlov oksforda, najnovejši naris	gld. 4.50
29 vatlov kanafasa, najnovejši naris, najboljše baže	gld. 6.—
3 prti, vseh barv, 1/4 gld. 2.—, 1/4 gld. 1.—	

Uzorci zastonj in franko.

(580-10)

J. Pserhofer-jeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15,
„Zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne krogljice, poprepj. „Univerzalne krogljice“ imenovalne, zasluzujejo poslednje nazivane s popolno pravico, ker res je ni skoro bolezni, pri katerej bi ne bile že na tisočkrat te krogljice pokazale čudovitega učinka svojega. V najtrdovratnejših slučajih, ko so se druga zdravila zaman rabila, so te krogljice mnogobrojnočekrat popolnoma ozdravile. 1 škatljica s 15 krogljicami velja 21 kr., 1 zvitek s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovane pošiljativi po povzetji 1 gld. 10 kr.

Ce se poprepj. pošlje denar, stane s poštne prosto pošiljativijo vred: 1 zvitek krogljice 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. — (Manj, nego jeden zvitek se ne pošlje.)

Pristne krogljice so le one, katerih nakaznica ima imenski počrk J. Pserhofer-jev in katere imajo na pokrovu vsake škatljice isti imenski počrk v rudoči barvi.

Nebrljeno pisem je došlo, v katerih se zahvaljujejo konsumenti teh krogljic za njih ozdravljenje po najrazličnejših in teških boleznih. Kdor je le jedenkrat jih poskusil, priporoča jih dalje.

Tu navedemo le nekaj zahvalnih pisem:

Schlierbach, 17. februar 1888.

Vaše blagorodje! Udano podpisani prisori, da mu zopet pošljete štiri zvitke vaših kričistilnih in izvrstnih kričistilnih krogljic.

S spoštovanjem
Ig. Neureiter, praktični zdravnik.

Hraše pri Smeledniku,
12 sept. 1887.

Blagorodni gospod! Božja volja je bila, da so mi prišle Vaše krogljice v roke in sedaj Vam pišem, kak uspeh da so inaele: Prehlađila sem se bila v otrojči posteli, tako da nesem mogla opravljati več dela svojega in bila bi gotovo že mrtva, da me neso reše Vaše čudovite krogljice. Bog blagoslovil Vas tisočkrat. Zaupam, da me bodo krogljice Vaše popolnoma ozdravile, kakor so drugim z državi pomagale.

Terezija Knific.

Dunajsko Novomesto,
9. decembra 1887.

Vaše visokoblagorodje! Najtoplejšo zahvalo izrekam v imenu 60letne tete svoje. Trpela je za kroničnim katarom v želodci in vodenico. Živiljenje bilo je muka in misila je, da je že zgubljena. Slučajno dobila je škatljico Vaših izvrstnih kričistilnih krogljic, in je ozdravila, ko jih je daje čas rabilna. S spoštovanjem

Jozefa Weinzettl.

Mitterndorf pri Kirchdorfu Zgor. Avstrija, 10. januvarja 1886.

Vaše blagorodje! Blagovolite mi poslati po pošti zvitek Vaših izvrstnih kričistilnih krogljic. Ne morem, da ne bi Vam izrazil popolnega priznanja glede vrednosti teh krogljic in priporočala jih bodem, kjer bodo priložnost najtoplejšem vsem bolhejšim. Pooblaščam Vas, da to zahvalo mojo smete porabiti, kakor hočete. S spoštovanjem

Terezija Kastner.

Gottshdorff pri Kohlbachu, v Av. Šlez., 8. oktobra 1886.

Vaše blagorodje! Prosim Vas prijazno pošljite mi 6 škatljic Vaših univerzalnih kričistilnih krogljic. Le Vaš čudovit krogljicam se mi je zahvaliti, da sem rešena želodčeve moje bolezni, ki me je mučila pet let. Jaz nikdar nečem biti brez teh krogljic in izrekam Vašemu blagorodju najtoplejšo zahvalo svojo. S spoštovanjem

Ana Zwickl.

Rohrbach, 28. februar 1886.

Vaše blagorodje! V mesecu novembra m. l. naročil sem pri Vas zvitek teh pil. Jaz in žena moja opazila sva najboljši uspeh; ob naju je glava bolela ter sva bolehalo za zbasanjem, tako da sva že skorob obupala, če tudi sva le 46 let star. In glejte, pile Vaše napravile so čudež in oprostile nju bolezni. S spoštovanjem

Anton List.

Zdravilna esenca (Praške kapljice)

proti sprijenemu želodcu, slabemu prebavljenju, vsakovrstnim trebušnim boleznim, najboljše domače sredstvo. Steklonica 22 kr.

Fiakarski prašek,

kataru,

hripcnosti,

kašlu i. t. d. 1 škatljica 35 kr., s frankov. pošiljativjo 60 kr.

Univerzalni obliž

profesorja Stendela, ki se je že večkrat pokazal za dobro zdravilo, če se kdo udari ali ubode, pri utesih na nogah in trdovratnih bezgavkah, bolečih krvavih žuljih, žrvi v prstu, pri ranjenih in unetih prsih, protinskih tokih in jednacih boleznih. 1 lonček velja 50 kr., s frankovano pošiljativjo 75 kr.

Univerzalna čistilna sol

A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače sredstvo proti nasledkom teškega prebavljenja, kakor: glavobol, omotici, krču v želodci, zgagi, zlatej žili, zbasanju i. t. d. 1 paket velja 1 gld.

Očesna esenca Romershausen-a.

1 steklenica 2 gld. 50 kr., 1/2 steklenice 1 gld. 50 kr.

Razen tu navedenih preparativov so v zalogi vse v avstrijskih listih objavljene domače in inozemske farmacevtske specijalitete in se vse predmeti, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in ceno preskrb.

Pošiljatve po pošti se najhitreje zvrše proti predpošiljativi

Ce se denar naprej pošlje (najboljje po poštnej nakaznici), poštnina mnogo manj stane, kot pri pošiljtvah s povzetjem. Največ zgoraj imenovani specijalitet se tudi dobiva v Ljubljani pri gospodih lekarjih G. Piccoli in J. Swoboda.

(773-1)